

[Christophersen.]

virksomheder; for dem vil jo også den lempe- ligere beskatning af medhjælpende ægte- fæller være en tiltrængt støtte.

På tilsvarende måde vil der gennem en fortsat fast økonomisk politik kunne frem- kaldes yderligere rentefald; vi har jo alle- rede nu oplevet det glædelige, som bolig- ministeren nævnte i sin redegørelse, at obli- gationsrenten siden juli er gået ned med 2 pct., og hvis denne proces fortsætter lang- somt og roligt vinteren igennem, vil vi også her kunne yde et bidrag til at stabilisere omkostningerne.

Med de bemærkninger, jeg har gjort ind- til nu, ønsker jeg imidlertid ikke at skabe det indtryk, at der nu er gjort alt, hvad der kan og bør gøres. Selv om regeringens mange initiativer naturligvis vil få en be- tydelig indflydelse på beskæftigelsessitua- tionen, og selv om skattereformen og kredit- politikken kan hjælpe med til at stabilisere omkostningerne, så er venstre åben over for drøftelser af, hvilke yderligere foranstalt- ninger der kan gennemføres.

Den åbenhed fremgår jo også af stats- ministerens og af de to øvrige ministres redegørelser. Vi er i venstre parat til, at man i de kommende måneder stadig til- passer den beskæftigelsesfremmende politik, og mange af de initiativer, regeringen og en række partier har taget, er jo netop udfor- met på en sådan måde, at de kan videre- udvikles, hvis det er nødvendigt; det gælder f. eks. kommunernes adgang til at iværk- sætte bygge- og anlægsarbejder, det gælder forhøjelse af udlånsloftet, for blot at nævne nogle af de mest markante eksempler.

Vi er også åbne over for forhandling om, hvordan man yderligere skal stimulere erhvervslivets interesse og muligheder for investeringer, og vi forudsætter, at ligesom regeringen til stadighed vil følge situationen, bør også folketingets erhvervsudvalg, ar- bejdsmarkedsudvalg og politisk-økonomisk udvalg følge situationen og drøfte de kon- krete muligheder. Vi finder det på den anden side også rimeligt, at man nu realistisk ven- ter og ser, hvordan regeringens initiativer virker på de forskellige områder, og at man ikke bagatelliserer den indsats, der allerede er gjort.

Derimod må venstre afvise, at folketinget nu kaster sig ud i helt uoverskuelige projek-

ter, der belaster de offentlige budgetter med mange hundrede millioner kroner uden at have andet end en yderst usikker og kortvar- ig virkning til følge. Kunstige forøgelse af nybyggeriet, oppustning af de statslige byg- gebudgetter og lignende forholdsregler vil ikke føre til andet, end at vi om et halvt eller et helt år kommer til at stå i en dårligere situation end nu med usolgte og uudlejede boliger i massevis og med stærkt stigende offentlige udgifter til personalelønninger og andre driftsudgifter.

Den politik, der er brug for, må tage sigte på at styrke erhvervslivets muligheder, og den må tage sigte på at tilvejebringe valuta- skabende arbejdspladser til dem, der ikke længere kan finde beskæftigelse i byggesek- toren og inden for den offentlige sektor.

Vi må også fra venstres side afvise, at fol- ketinget nu begynder at føre en politik, der ødelægger den begyndelse til en økonomisk sanering, der er gjort gennem de sidste ti måneder. Danmark befinder sig stadig i en yderst alvorlig økonomisk situation. Vi kan ikke tåle, at handelsunderskuddet igen begynder at vokse. Vi kan heller ikke tåle nye voldsomme stigninger i det private og det offentlige forbrug. En politik, der fører os tilbage til tidligere tiders slendrian i disse former, er værre end alt andet. Den vil i løbet af kort tid føre os ind på en kata- strofal kurs og derefter anbringe os i en situa- tion, hvor vi påtvinges en økonomisk poli- tik, der vil føre til langt større arbejdsløs- hedsproblemer end dem, vi har i øjeblikket.

Folketingets partier må derfor nu søge at nå til enighed om den nødvendige balance- gang, hvor vi ikke anspænder vore mulig- heder mere, end de kan tåle, men hvor vi til gengæld, naturligvis inden for disse rammer, gør enhver tænkelig indsats for at bedre beskæftigelsen og erhvervslivets vilkår.

Denne balancegang har venstre aldrig lagt skjul på måtte blive uhyre vanskelig, men nu må man prøve at se den sandhed i øjnene, at sådan er opgaven, og det må man også prøve at se i øjnene i de partier, som kunne føle sig fristet til at slå politisk mønt af det alvorlige menneskelige problem, der hedder arbejdsløshed.

Dahlgaard (RV):

Jeg skal indledningsvis pege på to af de fundamentale forhold, som vil præge den